

BÁCS-KISKUN VÁRMEGYEI KORMÁNYHIVATAL

Ügyiratszám: BK/TH/04678-2/2025.

Bács-Kiskun vármegye valamennyi települési önkormányzata jegyzőjének

Székhelyén

NJT-TFÍK rendszeren továbbítva

Tárgy: Szakmai segítségnyújtás a helyi adórendeletek tartalmi felülvizsgálatához

Tisztelt Címzetes Főjegyző Asszony/Úr!

Tisztelt Jegyző Asszony/Úr!

A helyi adórendeletek jegyző által végzendő - a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 22. § (1)-(2) bekezdése szerinti - **tartalmi felülvizsgálatához, és a felülvizsgálat eredményeként előterjesztés előkészítéséhez** a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 133. § (3) bekezdésében biztosított felügyeleti jogkörömben eljárva a következő tartalmú **szakmai segítséget nyújtom.**

Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló **2011. évi CXCV. törvény 32. §-a** értelmében a *fizetési kötelezettséget megállapító, fizetésre kötelezettek körét bővítő, a fizetési kötelezettség terhét növelő, a kedvezményt, mentességet megszüntető vagy korlátozó jogszabály kihirdetése és hatálybalépése között legalább 30 napnak el kell telnie.* E rendelkezés betartása miatt időszerű a helyi adórendeletek tartalmi felülvizsgálata. Az év során e tárgykörben kérésre, illetve hivatalból adott egyedi szakmai segítségnyújtások során érintett problémákból, egyes esetekben jogszabálysértésekből merített tapasztalatainkat kívánjuk ezúton megosztani, valamint a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvényben (a továbbiakban: Htv.) bekövetkezett egyes korábbi és aktuális módosításokra hívjuk fel a figyelmet.

1. Preambulum

A jegyzői karban bekövetkezett személyi változások és a Jat. módosítása miatt fontos az adórendelet preambulumaival, korábban bevezető részével kezdeni.

A Jat. 37. § (1) bekezdése alapján¹ az adórendelet felülvizsgálata során a módosító vagy új önkormányzati rendeletnek már preambulumot kell tartalmaznia. A Jat. 18. § (1) bekezdése szerint „A jogszabály tervezete preambulumot tartalmaz, amelyben a szabályozás célját minden esetben meg kell határozni. A jogszabály tervezetének preambulumában a jogszabály előkészítője szükség szerint rögzítheti a szabályozással összefüggő azon elvi, elméleti tételeket, amelyeket a jogszabály tervezetének szerkezeti egységeiben a normatív tartalom hiánya miatt nem lehet rendezni.

¹ „E törvénynek a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény módosításáról szóló 2024. évi XVI. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 6. alcímét azon jogszabálytervezetek esetében kell alkalmazni, amelyek előkészítését 2025. január 1. napján vagy azt követően kezdték meg.”

A Jat 18. § (2) bekezdése a preambulum további tartalmi elemeit írja elő, mely szerint a rendelet megalkotásához szükséges **érvényességi kellékek felsorolása kötelező tartalmi elem**. A preambulomot a Jat. hivatkozott rendelkezéseinek, valamint a - jogszabály tervezetének a megszerkesztésére és a megszövegezésére vonatkozó követelményeket megállapító - a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet (továbbiakban: JsZR.) vonatkozó jogszabály-szerkesztési szabályanyagának alapul vételével kell felépíteni. A JsZR. szabályai közül kiemelten az alábbi szabályokra szükséges figyelni:

- 52. § (1) bekezdés - *A rendelet tervezetének preambulumban fel kell sorolni a rendelet megalkotásához szükséges - az ebben az alcímben meghatározott - érvényességi kellékeket, amelyet a jogalkotás aktusára utaló kifejezés követ.*
- 54. § (1) bekezdés - *A nem eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotni tervezett rendelet preambulumban egyértelműen meg kell jelölni a jogszabály egyes rendelkezéseinek a megalkotásához szükséges valamennyi olyan felhatalmazó rendelkezést megállapító jogszabályi rendelkezést, amely alapján a rendeletet kiadják.*
- 59. § (1) bekezdés - *A preambulomot ... a jogszabálytervezet megjelölése után közvetlenül, a szerkezeti egységeket megelőzően, szerkezeti egységeken kívüli szöveggént kell elhelyezni.*
 (2) *A preambulumnak nem adható cím.*
 (3) **A preambulomot preambulumbekendésekre kell tagolni.**
 (4) *A rendelet megalkotásához szükséges érvényességi kellékek felsorolását tartalmazó preambulumbekendés **egyetlen, sortöréssel tagolható mondatból áll.***

Az adórendelet preambulumban **felhatalmazó rendelkezésként a Htv. 1. § (1) bekezdésével kell jelölni a jogalkotói hatáskört**, az önkormányzat **feladatköröként az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés h) pontját** kell feltüntetni, mellette az MötV. 13. § (1) bekezdés 13. pontjának jelölése javasolt.

Az adórendeletben alkotott rendelkezések tartalmától függően felhatalmazó rendelkezésként fel kell tüntetni még a 39/C. § (1) bekezdését, amennyiben a vállalkozót érintően az önkormányzat által nyújtható adómentesség, adókedvezmény kerül megállapításra a 39/C. § (2) és (4) bekezdésben foglalt szabályozási keretek között.

A fentieken kívül a Htv. 43. § (2) bekezdését is meg kell jelölni abban az esetben, ha az önkormányzat az adóelőleg- és az adófizetés esedékességére vonatkozóan az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltaktól, továbbá a 41. §-ban szabályozottaktól **eltérően rendelkezik**. (Ezt csak akkor teheti meg, ha ezzel az adóalany számára válik kedvezőbbé kötelezettségének teljesítése.) **Továbbá az önkormányzat mentesítheti az építményadó, a telekadó, a magánszemély kommunális adójának alanyát - a vállalkozónak minősülő adóalany kivételével - az adatbejelentési kötelezettség alól, feltéve, ha az adóalanyt adófizetési kötelezettség nem terheli.** Ezen tárgykörökön kívül az önkormányzat az adóval kapcsolatban rendeletet alkothat **az adózás rendjéről szóló törvényben nem szabályozott eljárási kérdésben**, amit a Htv. 43. § (3) bekezdésével kell jelölni.

A preambulomra vonatkozó új követelmények főszabály szerint felmenő rendszerben érvényesülnek. A Jat. 37. § (3) bekezdése egyértelműen rögzíti azt is, hogy **a 2025. január 1. napját megelőzően kihirdetett jogszabályokat nem lehetséges utólag preambulummal ellátni.**

Gyakori hiba a jogalkotói jogkör hiányos jelölése, például a felhatalmazó rendelkezések között nem kerül jelölésre a 39/C. § (1) bekezdés annak ellenére, hogy a 39/C. § (2)-(4) bekezdés keretei között helyi norma született.

2. Az adómegállapítási jog terjedelme, korlátai

A Htv. 2. §-a értelmében az önkormányzat adómegállapítási joga csak a Htv.-ben foglalt adóalanyokra és adótárgyakra terjedhet ki. Az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés h) pontja értelmében is csak a törvényi keretek között illeti meg a helyi önkormányzatot a helyi adó fajtájának és mértékének megállapítására vonatkozó jog. Az önkormányzatnak, ha az adót bevezeti, természetesen van jogosultsága differenciált adómérték, adómentesség és adókedvezmény rendeletbe iktatására.

Az önkormányzat adómegállapítási joga terjedelmének **részletes szabályait a Htv. a 6. § a)-f) pontok között rögzíti**. E jog ugyanakkor **korlátozásra került a 7. § a)-j) pontokban**. A normák teljes körű ismertetésének mellőzésével csupán a gyakran előforduló hibákra kívánom a figyelmet ráirányítani.

- A Htv. MÁSODIK RÉSZÉBEN meghatározott mentességek, kedvezmények bővítésének korlátja

A Htv. 6. § d) pontja értelmében az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy *az e törvény második részében meghatározott mentességeket, kedvezményeket további mentességekkel, kedvezményekkel, így különösen a lakások esetében a lakásban lakóhellyel rendelkező eltartottak számától, a lakáson fennálló, hitelintézet által lakásvásárlásra, lakásépítésre nyújtott hitel biztosítékaul szolgáló jelzálogjog fennállásától, a lakásban lakóhellyel rendelkezők jövedelmétől függő mentességekkel, kedvezményekkel kibővítsé. Ezt a jogot azonban korlátozza a Htv. 7. § e) pontja, amikor kimondja, hogy a vállalkozó (52. § 26. pont) üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó és a helyi iparüzési adó megállapítása során – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a 6. § d) pontja nem alkalmazható.*

Gyakori hiba, hogy az építményadóról és a telekadóról szóló rendeletekben előfordulnak olyan adómentességi rendelkezések, amelyek jogosulti köréből a vállalkozó adóalanyok nincsenek kizárva.

E rendeletek következetesen vagy „a magánszemély tulajdonában álló” adótárgyak esetében biztosítanak adómentességet, vagy pedig bizonyos adótárgyakat tulajdonosuk személyétől függetlenül, *csupán funkciójukra* figyelemmel mentesítenek. E két megoldás egyike sem megfelelő, mivel nem kizárt ezáltal a vállalkozó adóalanyok adófizetés alóli mentesülése. Például a magánszemély tulajdonában álló, de vállalkozó vagyoni értékű jogával terhelt ingatlan utáni adó alanya a vállalkozó, aki a rendeletek fenti megfogalmazása alapján – a Htv. szabályaival ellentétesen, azaz jogsértően – mentesül az adófizetés alól.

- Az adótöbbszörözés tilalma

A Htv. 7. § a) pontja tartalmazza az adótöbbszörözés tilalmát, *miszerint az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy az adóalanyt egy meghatározott adótárgy (épület, épületrész, telek) esetében csak egyféle – az önkormányzat döntése szerinti – adó fizetésére kötelezheti.*

Az adótöbbszörözés kérdése akkor merülhet fel, ha bevezetésre kerül az építmény- és/vagy a telekadó és a magánszemély kommunális adója is.

A telekadó tárgya a **telek**, az építményadó tárgya az **építmény** (a lakás és a nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész). A magánszemély kommunális adója adótárgyai **a telek, az építmény és a nem magánszemély tulajdonában álló lakás bérleti joga**.

Az adótöbbszörözés sérelmét az önkormányzat a mentességi szabályok körültekintő - az egyes adók adótárgyaira figyelemmel történt - megállapításával tudja elkerülni. E mentességi szabályok megállapításakor azonban szem előtt kell tartani a fentebb említett korlátozó szabályt. Vállalkozó üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze, telke utáni építményadó, telekadó esetén mentesség, kedvezmény nem adható.

Gyakori hiba: a helyi szabályok nem zárják ki valamennyi adótárgy esetén azt, hogy több adónemben fizetési kötelezettség álljon fenn. Lakáson fennálló vagyoni értékű jog okán a magánszemély építményadónak és a magánszemély kommunális adójának is alanya.

A Htv. 12. §-a, 18. §-a és a 24. §-a értelmében, ha az adótárgyat vagyoni értékű jog terheli, mindhárom adónem esetén az adó alanya a vagyoni értékű jog jogosítottja.

Azáltal, hogy az adórendelet csak a tulajdonost mentesíti az építmény illetve telek esetén az építményadó vagy a telekadó alól, a vagyoni értékű jog jogosultját azonos adótárgy esetén több adónemben is fizetési kötelezettség terheli.

- Az adótényállási elemek szabályozása

A Htv.-nek az adótényállás egyes elemeit megállapító rendelkezései kógensek, azokat a helyi jogalkotónak a jogállamiság-jogbiztonság és az adókötelezettség megállapításának garanciális szabályaiként tiszteletben kell tartania. Ennek megfelelően az önkormányzat nem jelölhet meg a Htv.-től eltérő adóalanyi kört, adótárgyat, ahogy arra a Kúria gyakorlatában több esetben is utalt.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa a BH2014. 198.-ban kimondta, hogy az önkormányzat adórendelet megalkotásakor élvezett szabadsága nem terjed ki arra, hogy az adó alanyi körét és az adótárgy fogalmát a helyi adóról szóló törvényi szabályoktól eltérően, akár kedvezőbben határozza meg. Hasonló álláspontot fogalmazott meg a Kúria 5051/2013/4. számú határozatában is.

Gyakori hiba: a helyi jogalkotó leszűkíti az adótárgyak körét azzal, hogy nem állapít meg adómértéket valamennyi adóköteles adótárgyra. Például magánszemély kommunális adója körében a nem magánszemély tulajdonában álló lakásbérleti jog, mint adótárgy tekintetében elmarad az adómérték megállapítása. Előfordul építményadó körében is, hogy nem kerül megállapításra vagy a lakás vagy a nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész adómértéke, miközben mentességi szabály sincs.

Itt kell említést tenni a Jat. 3. §-ban rögzített párhuzamos szabályozás és az ismétlés tilalma jogalkotási alapkövetelmények érvényesüléséről. A Jat. 3. §-a értelmében a szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. A jogszabályban nem ismétlődhet meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes.

Gyakori hiba az egyes adótényállási elemek (adókötelezettség, adó alanya, adó tárgya, adómentesség, adókedvezmény) ismétlése esetén, hogy a helyi szabály nem felel meg az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdéséből eredő - az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes - tartalmi követelménynek, és így a jogalkotással szemben a Jat. 2. § (4) bekezdés a) pontjában támasztott alapvető követelménynek **a pontatlan, hiányosan ismétlés miatt.**

3. Htv. 7. § g) pont szerinti adórendelet-alkotási alapelv

A Htv. 7. § g) pont értelmében az önkormányzat az adóalap fajtáját, az adó mértékét, a rendeleti adómentességet és adókedvezményt úgy állapíthatja meg, hogy azok összességükben egyaránt megfeleljenek a helyi sajátosságoknak, az önkormányzat gazdálkodási követelményeinek és az adóalanyok széles körét érintően az adóalanyok teherviselő képességének.

E hármas követelménynek való megfelelést az előterjesztésben kell bemutatni, kifejtve mindazon érveket, melyek alátámasztják azt, hogy az önkormányzat mérlegelte és figyelembe vette azokat. A törvényességi felügyeleti ellenőrzés mellett az Állami Számvevőszék is hangsúlyt fektet az adórendeletek ellenőrzései során e követelmény érvényesülésére. Ennek kapcsán egyik jelentésében a következőket rögzítette: „A Htv. 7. § g) pontjában rögzített adómegállapítási korlátokból az következik, hogy a rendelet hatályossága idején is érvényre kell jutnia az e pontban szabályozott azon rendeletalkotási elveknek, melyek szerint a települési önkormányzat az adóalap fajtáját, az adó mértékét, a rendeleti adómentességet és adókedvezményt úgy állapíthatja meg, hogy azok összességükben egyaránt megfeleljenek

- a) a helyi sajátosságoknak,
- b) az önkormányzat gazdálkodási követelményeinek és
- c) az adóalanyok széles körét érintően az adóalanyok teherviselő képességének.”

Az adómérték arányosságának, az adóalanyok teherviselő képességének vizsgálatát érintően - a Htv. adómértékre vonatkozó rendelkezésein kívül - kimunkált bírósági gyakorlatot vehetünk alapul a helyi jogalkotás során.

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5031/2021/7. határozata szerint a Kúria a Köf.5040/2018. számú és más hasonló ügyekben (így egyebek között a Köf.5027/2018. számú ügyben) az indítványok alapján először az **adóterhelés abszolút mértékének kérdését**, majd a megállapítás során **az önkormányzati mérlegelés jogszerűségét** vizsgálta.

Az **adóterhelés abszolút mértéke vizsgálatának kapcsán a Kúria kimondta:** „[25] Az adómérték önmagában nem túlzó, ha az adótétel nem haladja meg a Htv. 22. § a) pontja szerinti felső határt, figyelemmel a Htv. 6. § c) pontja alapján megállapítható adómértékre.”

Az önkormányzati mérlegelés jogszerűségének vizsgálatával kapcsolatban ki kell emelni, hogy a Htv. 2017. január 1-jén hatályba lépett 7. § g) pontjához fűzött indokolás szerint „A Kúria Önkormányzati Tanácsa több döntésében is arra a következtetésre jutott, hogy az önkormányzatnak az adómérték(ek) meghatározása során **vizsgálni kell az adótárgy forgalmi értékét, mert** zete szerint **az adóalanyok teherviselő képessége az adótárgy értékében ölthet testet.**”

A Kúria a fent megjelölt határozatának 26. és 27. pontjában a következőket mondta ki az adómérték megállapítása során **az önkormányzati mérlegelés jogszerűségének vizsgálatával összefüggésben:**

„[26] Az adómértéket szükséges az adóalaphoz, telekadó esetében az ingatlan értékéhez is viszonyítani. A mérték meghatározása során igazodni kell ahhoz, hogy az adómérték a telek forgalmi értékéhez képest ne legyen eltúlzott, és ezt támasztja alá a bírói gyakorlat is. A Kúria a Köf.5081/2012/4. számú döntésében a 70 %-os adóterhet eltúlzottnak találta, a Köf.5024/2016/5. számú döntésében pedig a 64 %-os adóterhet is túlzottnak ítélte meg, figyelemmel a további évek elvonásaira is, amikor az adóteher meghaladta a telek forgalmi értékét. A gyakorlatot összefoglalva, és azt immár a Htv. új 7. § g) pontjának hatálya alatt is követendőnek tartva, a Kúria Köf.5012/2019/3. számú ítélete kimondta, hogy súlyosan aránytalan az az adómérték, ami évente a vagyon értékének 60–70 %-át teszi ki.

[27] A Kúria ítélezési gyakorlata értelmében az adó konfiskáló jellegének megállapítására csak kivételesen és szélsőséges esetben kerülhet sor (Köf.5013/2017/4., Köf.5004/2021/3. számú határozatok). Az adómérték konfiskáló jellegének vizsgálatakor a telekadó esetén az ingatlan forgalmi értékének van alapvető jelentősége, hiszen az adó mértéke ehhez képest minősülhet elkobzó, az ingatlan értékét felemészítő jellegűnek (Köf.5034/2018/4. és Köf.5004/2021/3. számú határozatok)."

Az Alkotmánybíróság a konfiskáló mérték meghatározásának további mércéjét állította a 3233/2021. (VI. 4.) AB határozatában, amikor kimondta, hogy konfiskáló jellegű lehet az a helyi adó, amely az általános, öt éves elévülési időn belül az adótárgy kétszeres értékét eléri.

A Köf. 5031/2021/7. határozat elvi tartalma szerint „[53] A Htv. 7. § g) pontja szerinti adózói teherviselő képességet nem általában az adóalany gazdálkodási, jövedelmi helyzetével vagy más körülményeivel, hanem csakis az adótárggyal összefüggésben értékelhető kapacitásához kapcsolhatóan lehet figyelembe venni.”

4. Fogalmak használata

A Htv. 52. § több fogalmat definiál, egészen pontosan 70 pontba szedve. A normavilágosság érdekében a helyi jogalkotónak az itt meghatározott fogalmakat kell használnia a helyi normákban, illetve a meg nem határozott fogalmak esetében szükség lehet helyi norma alkotására.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa Köf. 5073/2013/4. határozatában rámutat, hogy ha valamely fogalmat magasabb jogszabály meghatároz, akkor az adott szabályozási koncepciót érintően a **helyi önkormányzat nem alkothat attól eltérő (szűkebb, vagy tágabb) fogalmat, mert ezzel a szabályozása szembekerül a más jogszabályéval, a jogszabállyal érintettek körében a jogalkalmazás során jogbizonytalanságot okoz.**

5. Egyes jogszabályváltozások

- Ideiglenes jellegű iparűzési adó megszüntetése

Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2020. évi CXVIII. törvény 100. § 1-9. pontja és 11. pontja a Htv. helyi iparűzési adóra vonatkozó rendelkezései közül **az ideiglenes jellegű iparűzési tevékenységre vonatkozó adótevékenység elemeit 2021. január 1-jével hatályon kívül helyezte és ezzel megszüntette az ideiglenes jellegű helyi iparűzési adót.** Egyúttal kivezetésre került az állandó- és ideiglenes jellegű fogalom az iparűzési tevékenységet érintően. Ennek ellenére még előfordulnak ideiglenes jellegű helyi iparűzési tevékenységre vonatkozó szabályok vagy azok hatályon kívül helyezését követően még az „állandó jelleggel végzett” kitétel több adórendeletben szerepel.

- Nem minősül de minimis támogatásnak a vállalkozók Htv 39/C. § szerinti adókönyvitése

A Htv. **2016. január 1. napjától 2016. december 31-ig hatályos** 39/C. § (5) bekezdése szerint „Az (1)–(4) bekezdés szerinti mentesség, kedvezmény csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1407/2013/EU bizottsági rendelet szabályaival összhangban nyújtható.”

A rendelkezés 2017. január 1-jével történt hatályon kívül helyezése megalapozza azon adórendeletek tartalmi felülvizsgálatának szükségességét, amelyek még tartalmazznak de minimis támogatáshoz kapcsolódó szabályokat, különös figyelemmel a hatályos szabályozásban szereplő mellékletre.

- *A Htv. 2025. június 20. napjától hatályos egyes módosító rendelkezései*

A Htv. 2025. június 20. napjától hatályos 39/C. § (3) bekezdése szerint „Az önkormányzat rendeletében jogosult a háziorvos, védőnő vállalkozó számára adómentességet, adókedvezményt megállapítani, feltéve, ha annak vállalkozási szintű iparűzési adóalapja az adóévben a **40 millió forintot** nem haladja meg. Az adómentességnek, adókedvezménynek valamennyi háziorvos, védőnő vállalkozó számára azonosnak kell lennie.” A módosítás előtti adóalapot (amely 20 millió forint volt) több adórendelet tartalmazza.

Felhívom a figyelmet továbbá arra, hogy a hivatkozott szabályozáshoz átmeneti rendelkezés is kapcsolódik: a Htv. 51/U. § (3) bekezdése értelmében „E törvénynek az egyes adókötelezettségekről és egyes adótörvények módosításáról szóló 2025. évi LIV. törvénnyel módosított 39/C. § (3) bekezdése alapján a kedvezmény, mentesség a 2025. adóévet követő év adókötelezettsége tekintetében alkalmazható.”

A Htv. kiegészült a 6/A. §-sal, miszerint az adórendeletben megállapított, lakóhelyhez kapcsolódó kedvezmény, mentesség igénybevételének feltételeként írhatja elő az önkormányzat a lakcímnnyilvántartásba bejegyzett lakóhely vagy tartózkodási hely tényét. Az önkormányzat döntésétől függően az adóalany a lakóhelyhez kapcsolódó kedvezmény, mentesség igénybevételére az előírt lakcímbeljelentési feltétel teljesítésének hiányában is jogosulttá válik, ha hitelt érdemlően - így különösen a saját nevére szóló közüzemi számlákkal - igazolja, hogy a kedvezmény, mentesség tárgyát képező lakás ténylegesen (életvitelszerűen) a lakóhelyéül szolgál. E rendelkezéshez szintén kapcsolódik átmeneti szabály (Htv. 51/U. § (1) bekezdés).

A fentieken kívül a tartalmi felülvizsgálat során figyelemmel kell lenni a Gst. 31. § (1) és (2) bekezdésére, valamint eljárási szabályok alkotása esetén az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény helyi adót érintő rendelkezéseire. Megjegyzem, hogy a 2003. évi XCII. törvényt már hatályon kívül helyezték, a normavilágosságot sérti az az adórendelet, amely hatályon kívül helyezett jogszabályra hivatkozik. Egyebekben az „E rendeletben nem szabályozott kérdésekben a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény és az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.” szabály **nem felel meg a normagazdaságosság** szabályának. A Jat. 2. § (5) bekezdés a) pontja értelmében a jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály ne tartalmazzon indokolatlanul olyan rendelkezést, amely a szabályozási cél eléréséhez nem feltétlenül szükséges. E jogalkotási követelmény rögzíti, hogy a jogalkotó kizárólag akkor, és olyan módon éljen a jogalkotás eszközével, amikor elengedhetetlen, és ahogyan feltétlenül szükséges.

Kérem a szakmai segítségnyújtásban foglaltak hasznosítását.

Kecskemét, időbélyegző szerint

Tisztelettel:

Kovács Ernő
főispán
nevében és megbízásából:

Humné Csaplár Anikó
osztályvezetői feladatokat ellátó
vezető-hivatalifőtanácsos

